

DUŠANOVY ZÁPISKY

ČERVEN 2011

XII. ročník

číslo 5

Tak, je to opět před námi!

Vychází poslední a zároveň soutěžní číslo Dušanových zápisů. Před námi jsou prázdniny, plné „vodvazu“, bazénů a krásného počasí. Jistě se všichni těšíme☺

Jako už je tradicí, i v tomto posledním čísle máte na obálce časopisu výherní číslo, s kterým můžete pomoci losování vyhrát velmi zajímavé ceny.

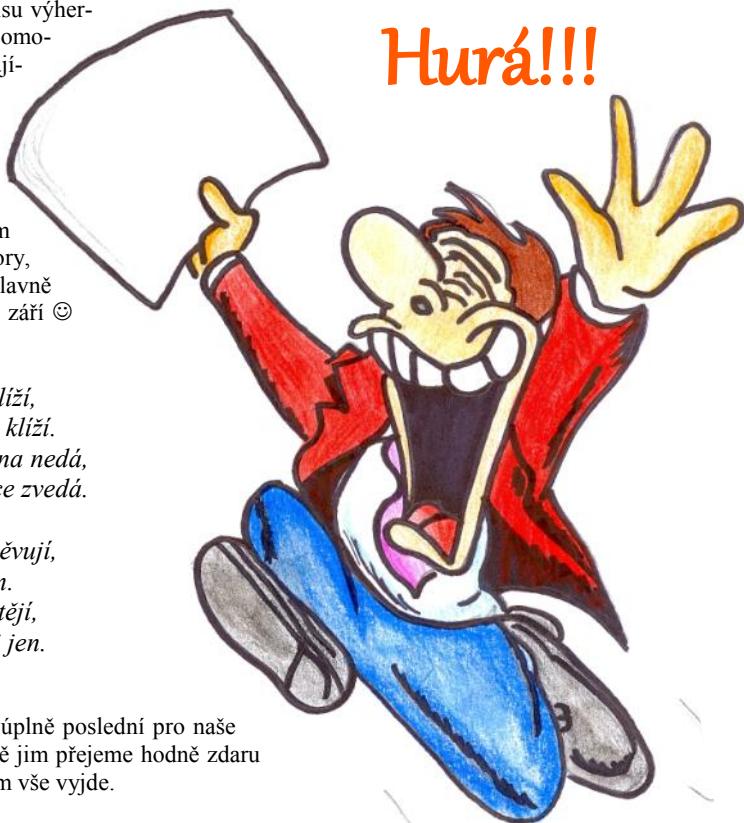
Za redakci Vám přeje me hezké prožití prázdnin. Ať Vás rodiče nezabijí při pohledu na Vaše úžasné známky :D Dále ať Vám určitě vyjdou všechny tábory, dovolené (neutopíte se) a hlavně se s námi shleďte opět v září ☺ Dušan bude čekat... ☺

*Konec roku už se blíží,
nám všem už se oči klíží.
Spát se ovšem zrovna nedá,
když se venku slunce zvedá.*

*Ptáčci venku prozpěvují,
asi bude krásný den.
Trnávku už napouštějí,
co mám k tomu říci jen.*

PS: Tento měsíc je také úplně poslední pro naše letošní devátáky! Rozhodně jim přejeme hodně zdaru na středních školách a ať jim vše vyjde.

Hurá!!!

ROZHOVOR S...

Tento rozhovor bude s tak trochu netradiční osobou – matkou jedné z redaktorek tohoto časopisu (Satanem). Tato mimořádná osoba - **Markéta Ohrádková** - pracuje jako paní učitelka v diagnostickém ústavu, který navštěvují děvčata, která mají různé problémy (berou drogy například). Musíme uznat, že takové povolání je dosti nebezpečné, jelikož s „mladistvými delikventkami“ rozhodně není žádná sranda. Proto jsme udělali tento rozhovor, abyste věděli, že učitelé je třeba si vážit.

Řekněte nám, co je vlastně ten diagnostický ústav?

Je to zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy, ale bývají zde i děti s předběžným opatřením. Jednoduše řečeno zařízení pro děti, co mají problémy s chováním nebo problémovou rodinou. Lidově „pastáček“.

Proč jste si vybrala práci učitelky, a to v diagnostickém ústavu?

A proč ne?

Jak dlouho se jí věnujete?

18 let.

Čím se liší práce v DÚM od normálních škol?

Počtem dětí ve třídě. Tím, že každé dítě ve třídě má jiné předměty, učivo na jiných úrovních, tzn. že např. v matematice s dětmi probírám 5 různých látek – s jedním procenta, se dvěma rovnicemi, s dalším zlomky, mocniny či Pythagorovu větu.

Je známo, že učitelé jsou věčně nespokojeni se svými platy. Patříte mezi ně?

Samozřejmě.

Máte nějaké děti?

Ano.

Inspiruje vás jako mladistvá vaše dcera vzhledem k tomu, že pracujete s dívkami?

Nevim, jestli inspiruje, ale jako matka se

dokáži lépe vcítit do osobních problémů dětí. Na druhou stranu mám větší strach, protože o životních problémech, o tom, co se může stát, vím z praxe, přímo se s tím stýkám. Takže vím, že je to skutečnost a ne zpráva z novin či TV.

Jaké případy dětí se u vás vyskytují nejčastěji?

Poslední dobou jsou to děti experimentující s drogami a děti z rodin, které nejsou schopny dětem zajistit potřebné zázemí – nemají bydlení, rodiče požívají alkohol a děti se vychovávají samy, děti zanedbávané a zneužívané. Nejhorší případy byly pokus o vraždu, loupež, přepadení ze stran nespokojených klientů. Na druhé straně se staly obětmi znásilnění, týrání, obchodu s bílým masem, napadení či pokusu o zabití atd. . .

Měla jste tam někdy někoho, koho vám bylo obzvlášť líto?

Často, v každé skupině dětí jsou to téměř všichni. I když líto není to správné slovo. Je třeba si uvědomit, že v tomto věku jsou oběťmi svých životů a nikdo se nenarodí feťákem, zlodějem, prostitutkou nebo záškolákem. Každé dítě má rodinu nebo někoho, kdo je za něj odpovědný do osmnácti let. Jestliže je někdo týrán od dvou let, ve dvanácti bere drogy a nemají o něj rodiče zájem, není divu, že dítě nechodí do školy. Nemohu chtít od někoho, aby se choval slušně, když to z domu neumí. Nesetkala jsem se proto s nikým, kdo by byl v životě zlý člověk. Proto mi není lhostejný žádný z nich.

Měla jste někdy chuť s tím praštit?

Často, zvlášť když člověk vidí, co jsou rodiče schopni udělat svým dětem, kam jejich „péče“ o děti až zavede a neexistuje nic, čím by se to dalo napravit.

Ohrozila vás někdy nějaká svěřenkyně?

Ano.

Co byste vzkázala čtenářům našeho časopisu?

Doufám, že tento rozhovor navedl nikoho k tomu, aby se utvrdil ve všeobecném mínění všeobecnost, že v pastáku jsou jen samí „hajzlíci“.

HeePee a Satan

Mladí ochotníci

Letos opět po roce se k nám podívalo divadélko z Košatky, o kterém jste si mohli přečíst v minulém čísle časopisu. Dnes vám přinášíme rozhovor s nejmladším hercem Alexem Hruškou a zkušenějšími děvčaty - Adélkou Nesvadbovou a Eliškou Hegerovou.

Od kolika let hraješ divadlo?

Alex: Už od čtyř let.
Eliška: Od sedmi let.
Adéla: Od osmi let.

Jaké jsou výhody divadla?

Alex: Baví mě vystupovat před lidmi.
Eliška: Baví mě, nemusím chodit do ZŠ.
Adéla: Že někdy nemusíme chodit do ZŠ.

Naopak nevýhody?

Alex: Nic.
Eliška: Žádné.
Adéla: Žádné.

Chtěl(a) by ses věnovat divadlu i v dospělosti?

Alex: Ne! Eliška: Jo.
Adéla: Ne, nechtěla.

Po boku koho by sis chtěl(a) zahrát?

Alex: Po boku Michaela Jacksona.
Eliška: Po boku Johnnyho Deppa.
Adéla: Také po boku Johnnyho Deppa.

A proč?

Alex: Protože je skvělý.
Eliška: Protože je hezký a je to nejlepší herec na zeměkouli.
Adéla: Protože se mi celkem líbí a je to opravdu talentovaný herec.

Jakou příští pohádku byste chtěli hrát?

Alex: O Šmoulech, Šmoulu.
Eliška: V Pirátech z Karibiku, pirátku.
Adéla: V Alence v říši divů, chtěla bych hrát Alenu.

Za rozhovor děkuje Ela

... a do třetice Comenius

Když vyslovíme toto slovo, přestavíme si velkou mandalu vedle kanceláři školy, zahraniční návštěvu v naší škole a vyprávění našich učitelů o jejich návštěvách. Co to vlastně Comenius je? Je to program zaměřený na školní vzdělávání. Cílovou skupinou jsou žáci, učitelé a pedagogičtí pracovníci působící ve školství.

Cílem programu je rozvíjet porozumění mezi mladými lidmi z různých evropských zemí, pomáhat jim osvojit si základní životní dovednosti nezbytné pro jejich osobní rozvoj, pro jejich budoucí zaměstnání a pro aktivní účast v evropských záležitostech.

Naše škola se zapojila do tohoto projektu, který nese název „Barvy, tvary, emoce“. V červnu letošního roku přichází jeho konec. K čemu to vlastně bylo? Proč se to všechno dělalo? Na to jsme se znovu zeptali hlavní koordinátorky projektu, paní učitelky **Hany Cholevové**.

Co bylo cílem projektu?

Autorkou projektu byla Italka, která učí ve velké škole, děti mají různé problémy, které nějakým způsobem vyjadřují, nejčastěji kresbou. Zapojení do projektu jsem brala jako přínos poznání škol z jiných zemí, jejich práci s dětmi apod. Projekt podle názvu byl zaměřen na vyjadřování dětí, jejich emocí a pocitů pomocí kresby a následně pětিলistku.

Kolik zemí jste navštívili?

Navštívili jsme země zapojené do projektu – Anglii, Německo a Španělsko.

Proč jsme nemohli vycestovat my, žáci?

Zodpovědnost za Vás je velmi vysoká,

výběr by byl velmi omezený, nedovedu si představit vybrat 2 žáky z celé školy, podle jakých kritérií? Po vzájemné dohodě s ostatními školami, které také kromě Anglie nemohly vycestovat s dětmi, jsme od toho upustili.

Jak byste celou spolupráci zhodnotila?

Pro mne osobně byla spolupráce velmi přínosná, vidět rozdíly ve vzdělávacích systémech, srovnávat naše podmínky s ostatními bylo úžasné. Zajímavé bylo srovnávat práce dětí z jednotlivých zemí a samozřejmě také komunikace v anglickém jazyce. Tady máme ještě velké rezervy. Myslím, že všichni partneři byli velmi vstřícní a přátelští.

Jaká by byla vaše odpověď na otázku, co vám Comenius dal?

Přátelství, náboj dále něco dělat se svou angličtinou a v neposlední řadě i pohled do vlastního pracovního kolektivu.

A naopak, co vám Comenius vzal?

Čas, čas, čas.

Jsme rádi, že jsme si mohli v rámci prezentací vyslechnout i my něco o partnerských školách. Která škola se vám líbí nejvíce a proč?

V každé škole najdete něco, co se líbí. Nemám favorita, všude se mi líbilo.

V listopadu byla hostitelem naše základní škola. Byla příprava na tuto návštěvu náročná?

Náročná byla, hlavně vše časově skloubit, zamluvit, domluvit, jsem člověk, který je všude rád včas, takže jsem všechny zahraniční kolegy mohla konečně honit. Možná jsme si až moc se vším lámali hlavu.

Jak hodnotíte zapojení našich žáků do projektu?

Bylo fajn, že jste se zapojili, hlavně musí člověk překonat ostych z komunikace, právě v Comeniu jsem poznala, že není důležité znát všechnu gramatiku, ale chtít komunikovat. Pro žáky platí totéž. Kdo překonal ostych, zkusil se domluvit.

Bude se i v budoucnu naše škola zapojovat do podobných projektů?

Samozřejmě z mého pohledu bych se zapojila velmi ráda, ale nezáleží jen na mně. Je to náročná práce nejen pro mne, ale i kolegy, kteří za mne suplují a se vším musí souhlasit vedení školy. Škoda, že tento typ projektu nemůže přinést více financí do školy, pro

žáky či pedagogy. Museli jsme docela hodně počítat, hledat levnější letenky apod.

Chtěla byste říct něco závěrem?

Projekt sám byl velmi obtížně napsán, Itálové jej nedostali a my byli hozeni do moře aktivit, které vymyslel někdo jiný. Většina nápadů vzešla z našich hlav. Jsem velmi ráda, že se náš projekt podařil a mám z něj dobrý pocit, chtěla bych poděkovat hlavně p. Kunzové za podporu a velkou pomoc a oporu při všech výjezdech. Nemusela jsem zařizovat detaily, ale věnovat se hlavně náplni projektu.

Za rozhovor děkuji redaktorky školního časopisu.

VŠEZNÁLEK

Malí spisovatelé

Žáci 6. tříd se pokoušeli napsat pohádku, kterou si vymýšleli. Některým se to opravdu vyplatilo a podařilo se jim to napsat čitelně. Některé jsme přepsali a dali do časopisu.

Pohádka o lakomém ježkovi

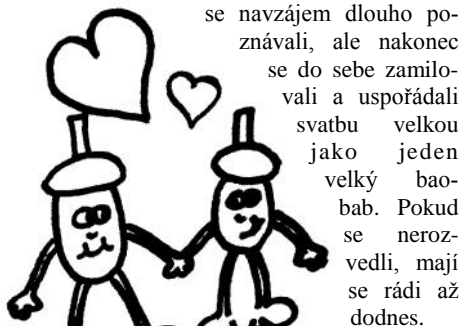
Lakomý ježek se jmenoval Alfréd a bydlel v „Začarovaném lese“. Jednou přišla čarodějnice k onomu Alfrédovu dřevěnému domečku, který měl kolem sebe spousta jablek, ale zelených jablek, které jinde než před začarovaným lesem nerostou. Čarodějnice se jej zeptala, jestli by jí nedal jablko, jenže byl tak lakomý, že jí nechtěl dát ani malinký kousínek. Čarodějnice se zamyslela, ale nechtěla křičet, protože by jí opět vypadly zuby z pantů. Říkala: „Inu dobrá, já nemám spoustu času, protože ještě musím koupit nějaké granule pro svou užovku Agátu, takže si rozmysli, jestli nechceš dopadnout jako Agátin mazlíček!“ Alfréd se zamyslel a řekl: „Dobře, dám ti jedno jablko, když mě proměníš v křečka.“ Jenže čarodějnice věděla, že Agáta chtěla mít nějakého mazlíčka, tak se ho chopila a dala ho do tašky. Křeček vyhrzal do tašky díru a utekl. Sice teď nemůže nosit jablka na zádech, ale dá si je do svých lících vaků.

Tereza

Pohádka o sladkém žaludu

Žil byl jednou jeden hrozně moc sladký žalud, který se jmenoval Etkroušek. Jmenoval se tak, protože byl sladký a upekl ho Dr. Etkr. Zrovna pracoval na nějakém novém projektu, kde měl upéct novou postavičku sladkého kaštanu, ale bohužel místo kaštanu se mu podařilo upéct žalud. Za to byl doktor diskvalifikován z projektu a ještě dostal pokutu za to, že nedodržel smlouvu. Doktora se to hluboce došlo, a proto odjel i s Etkrouškem do Afriky. Po několika dnech bloudění po SAHARE našli strom jménem baobab. Etkroušek se uvelebil na

nějakou větev, která měla hodně listů. Doktor si s sebou naštěstí vzal stan, a tak se uvelebil v něm. Další den jim došla voda, proto se odebrali k řece, která pramení nedaleko. U vody ale našli stan a z něho vylezla nějaká paní. Jmenovala se Mirinda a pracovala na výzkumu. Jejím úkolem bylo zjistit, jestli v Africe žijí baobaby. Doktor jí řekl, že na jednom žije jeho žalud. Mirinda řekla, že by ten baobab ráda viděla a že taky má jednu žaludnici, která se jmenuje Pokahontas a je z Indie. Etkroušek a Pokahontas

se navzájem dlouho poznávali, ale nakonec se do sebe zamilovali a uspořádali svatbu velkou jako jeden velký baobab. Pokud se nerozvedli, mají se rádi až dodnes.

Lucka

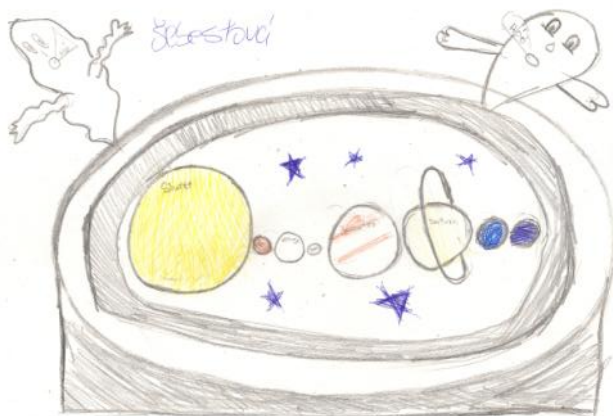
Pohádka o nešťastném Valiantovi

Byl jeden malý ptáček, který se jmenoval Valiant. Jednou si tak ležel v hnízdě a viděl, jak si ostatní malí ptáčci hrají na schovávanou. Zavolal na ně: „Mohu si s vámi taky hrát?“ A jeden z nich odpověděl: „Ano, ale umíš létat?“ „Ještě neumím létat.“ „Tak to si s námi hrát nemůžeš.“ Valiantovi to bylo líto, a proto se každý den učil létat, ale taky cvičil křídla. Ze začátku mu to nešlo a několikrát vypadl z hnízda. Nakonec to však vše dobře dopadlo. Snaha a trénink, píle a vůle udělaly své. Pak už si Valiant mohl hrát vždycky.

Dominik

PS: Omlouvám se, pokud jsem nevybrala zrovna vaši pohádku, ale zdálo se mi, že ty ostatní s těmito pohádkami byly stále na jedno brdo.

Zrzzi

Edudant, Francimor a okresní školní inspektor

Žáci 5. třídy si četli pohádku Edudant, Francimor a okresní školní inspektor, která je z knihy Karla Poláčka. Edudant a Francimor byli dva bratři a měli matinku a ta je poslala pro Krás.

Ptáte se, co to je?

„Krás“ - železné kolo, na něm byly vymalovány všechny nebeské planety. Do toho Krásu stařenka vstupovala a v něm mocným hlasem příšery zaklínala a citýrovala. Na to mocné slovo se pekelné obludy musely zjeviti a všem přáním čarodějnice vyhověti.

Kajushka

Kristýna

Křestová Bára

Karolína

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Chceme o sobě vědět víc!!

Díky mezinárodnímu projektu jsme se mohli opět setkat s našimi přáteli ze Slovenska. Strávili jsme spolu dva náročné, ale hezké dny. Vybrání žáci ze 7. A měli jistě, že s nimi ty dva dny stráví, ale já a dalších pár lidí jsme dostali tu možnost až 5. 5. 2011 v den, kdy měli Slováci dorazit. Byly to zmatky, ale všechno se vyvedlo tak jak mělo (dle mého názoru). Po příjezdu jsme se rozdělili do smíšených skupinek a pak nastalo seznámení, které já osobně nemám ráda. Ale stejně to bylo fajn poznat nové kamarády. Odjeli jsme do OZO Ostrava, kde jsme se rozdělili na dvě skupiny: jedna skupina odjela do Hrušova na skládku a druhá tam zůstala na přednášku, ze které jsme se šli podívat na zpracování plastů. Smrad u zpracování plastů a šílení racci na skládce nás velmi zaujaly,

ale přece je to náš odpad. Jeli jsme do centra, nákupního domu Laso, kde jsme měli rozchod, který byl pro mě velmi krátký, protože když už nakupovat, tak nejmíň 2 hodiny a více. Na oběd jsme jeli do hornického muzea Landek a tam taky na prohlídku dolů, kde to bylo zajímavé :D. Jeli jsme zpět do školy na večeri a nastal večerní program. Ten byl pro mě nejzajímavější, i když jsem měla trému, jelikož jsem tam tančila, ale to není důležité. Jednou s večerních aktivit byla ZUMBA a ta mě samozřejmě bavila nejvíc. Tenhle den byl namáhavý, ale stál za to. Kolem jedenácté hodiny jsme měli večerku a šli jsme spát. Bylo teda rušno až moc! Šly jsme spát asi tak kolem půl druhé. Protože naše kamarádky =D si celou noc podívaly a jedna pořád svítila baterkou. No děs. Ale, zase naopak my Češky jsme vstávaly brzo, takže jsme byly tak trochu nevyspané. Toho krásného rána vylezlo sluníčko na oblohu a všichni jsme si řekli, že to je krásný slunečný den.

Hned jako první jsme se nasnídali a po snídani jsme vyrazili do záchrané stanice Bartošovice, kde jsme viděli spousta zvířat, která byla v minulosti nějak závažně poraněna. A k tomu jsme viděli čerstvě narozeného čápa. Po Bartošovicích jsme jeli do školy, kde jsme si udělali společné projekty, které jsou vysta-

veny v naší škole. Celé tyto dva dny jsme si náramně užili. A všichni jsme se vrátili domů, kde jsme si odpočinuli. A už se moc těšíme na 26. 5., kdy pojedou 7.A na Slovensko, kde nám naši Slováci ukážou svou školu.

M.a.T.e.S a Debbie J

Na návštěvě u slovenských přátel

Ve dnech 26. - 27. května jsme vyjeli do Rakové na druhé společné setkání mezi slovenskými a českými dětmi z našich základních škol, pořádané v rámci projektu Chceme o sobě vědět víc. Mezi Čechy byly hlavně děti ze sedmých tříd, pár žáků z šesté a osmé třídy. Po příjezdu jsme zjistili, že Raková je kousek od Žiliny, kde jsme strávili hodinu, ale před tím jsme navštívili město Strečno, kde jsme pluli na romantických plitích po nejdelší slovenské řece Váh. Po náročném dni, kdy jsme se všichni těšili na oběd, nás hostitelé zavezli do muzea vedle restaurace,

což bylo pro většinu velké utrpení. Avšak obrovský pětimetrový mamut to aspoň trochu zachránil! Po prohlídce muzea jsme se konečně dostali na slíbený oběd. I když byly některé řízky přesolené, všichni vymetli talířky do posledního drobečku.

U školy jsme poté hráli míčové hry. Chlapci (a občas i nějaké děvče) hráli fotbal, převážně děvčata vybíjenou. V těchto hrách jednoznačně vyhráli Češi, i když jinak máme své kamarády z Rakové velmi rádi.

Po rychlé večeři jsme se věnovali přede-

vším připravenému programu (zumba, břišní tance, stolní tenis).

Noc byla velmi dlouhá a každý byl rád, že se aspoň na chvíli zachumlal do svého spacáku a usnul.

Druhý den po snídani a sbalení věcí bylo na programu poznávání chráněné oblasti Kysuce, kde jsme viděli zajímavé skalní koule (guľe), nejstarší slovenský strom – jilm habrolistý (400 let), ropný pramen a jedovatou rostlinu bolševník obrovský (těsně u hranic s ČR – obec Konečná). Po cestě zpět jsme se zastavili v městě Turzovka, kde jsme si všichni před obědem koupili zmrzlinu a jiné sladkosti.

Na projekty jsme měli asi dvě hodiny, což byla hlavní náplň celého programu. Následovala jejich krátká prezentace a hodnocení odbornou porotou. Projekty se velmi vyvedly a zvítězily nejlepší!

Po večeři jsme se rozloučili a (poprvé za dva dny v deštivém počasí) odjeli domů!

We love Slovakia

Teri a Verča

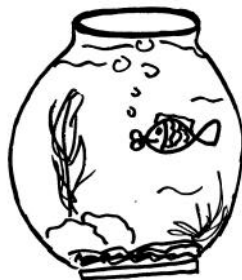
Okresní kolo olympiády mladých chovatelů

Jak všichni víte, v naší škole funguje už několik let úspěšný kroužek mladých chovatelů... V čem je úspěšný? No za prvé vychovává mladé chovatele, kteří později soutěží v O.M.CH. a dokonce většina vyhrává. A tito mladí chovatelé se později stanou ještě většími chovateli a vystavují, soutěží nebo se z nich stanou dokonce posuzovatelé na výstavách. Tak teď, když známe koloběh, řekněme si něco o samotné soutěži a ještě konkrétněji o okresním kole, které proběhlo 7. 5. 2011 ve Staré Vsi u Paličkových.

Soutěžilo se hned v několika kategoriích: ovce a kozy, akvaristika, králikářství a psi. Bohužel tento rok nám ubylo pár kategorií, ale to naším vítězům určitě nevadí. Oni se na dalším, a to MEZINÁRODNÍM kole, o co nejlepší umístění určitě poperou a hrdě Sta-

rou Ves zastoupí. Abychom se dostali k věci - nejspíš vás stejně zajímá, kdo vyhrál, než ty nezajímavé věci, jako je například: co všechno jsme jedli, co jsme pili, jak to probíhalo, kdo udělal jaký trapas atd. No prostě nuda, samá nuda. Takže vyhrály za mladší kategorií: Tereza Daňová (akvaristika), Lenka Lasoňová (psi). Za starší kategorií: Eva Santariusová (králikářství), Kristýna Chvostková (psi), Karolína Fulnečková (ovce a kozy) a Aneta Kopcová (akvaristika). Jak vidíte, samé šikovné holky, tak doufám, že nám budete držet palce...

Satan

Maškarní ples v Košatce

Každoročně se stejně jako ve Staré Vsi připravuje maškarní ples pro děti v Košatce. No a aby se návštěvníci nenudili, naši herci si tradičně připravují pohádku. Letos se hrála pohádka Čert a Káča. No ale to už nechám svojí kamarádce Ele a raději vám řeknu, jak ples probíhá.

Jako první do kulturního domu přijdou herci. Namalují se a ještě jednou si vše přezkouší. Třetí krok? Zahnat trému! Pak už se totiž začínají shromažďovat nedočkávní diváci a když je všechno připraveno, může se začít. Po pohádce herci sklídí velký potlesk a pak už mají všichni volnou zábavu. Hrají se hry, tancuje se, všude je plno pití a dobrého jídla... A víte, co je na celém plese nejlepší? Přece tombola! To se nakoupí lístky a pak už se jen netrpělivě čeká, jaké jsou ceny a kdo je vyhraje. Když jsou všechny krásné ceny pryč, pak už je zábava pro ty větší. Diskotéka. Zbytek lidí odchází domů až tak kolem jedenácté večer. No co, sranda musí být, ne? J

Adula

Po sedmi letech jsme z5 ;))

Možná se ptáte, co je vlastně zpět, ale plakáty vyvěšené po celé škole značí vše. Jednou v informatice, když jsme si prohlíželi staré fotky, narazili jsme na 7 let starou záležitost s názvem XixaStar. Dovedla nás k tomu naše spolužačka, která byla v té době v první třídě (nechci nic říkat, ale byla to Pája Chvostková). V té době byla tato akce velmi úspěšná, tak proč to nezkusit a neobnovit letos?! Přišlo nám to šílené, ale pustili jsme se do toho, a s chutí ☺. To vše je díky mé dlouhodobé a velmi aktivní kámošce Sáári a také bývalé a možná budoucí redaktorce Dušana (ale to se dozvíte až v září). Možná konečně pryč od nás a zpět k tomu hlavnímu, a to ke XixaStar. Chtěli jsme to oživit, a to tím, že druhé kolo uděláme jako KARAOKE. Přípravy byly dlouhé, ale myslím, že to stálo za to. Když konečně přišel poslední den v měsíci květen a nastalo 13:00, všichni už pozorně seděli a pozorovali naše soutěžící. A tím myslím jak účastníky, tak i ty nejdůležitější, a to 5člennou „odbornou“ porotu, ve které zasedli:

Kristýna Londinová - krásná, fotogenická a hlavně pěvecký a kreativně nadaná deváčka.

Nikola Měrvová - další pěvecký talent, usazený v naší porotě také z devítky.

Leoš Havránek - přiletěl k nám na začátku roku a myslím, že je mezi žáky moc oblíbený

Pavla Michalíková - další mladá, hodná a oblíbená učitelka v tom našem ústavu.

Yveta Kunzová - paní zástupkyně, díky které jsme mohli tuto soutěž uspořádat, a proto jí moc děkujeme.

Mnoho zajímavých talentů se objevilo jak u jednotlivců, tak ve skupinkách. Do druhého kola, které se bude konat 21. 6., postoupilo 6 jednotlivců a 6 skupinek. Všichni byli úžasní, ale nemůžou postoupit všichni a vyhrát může jen jeden. Druhé kolo bude už konečně jako karaoke a my se můžeme jen těšit na další skvělé výkony.

Debbie ;))

Den dětí

Dne 1. června se koná Mezinárodní den dětí. To je opravdu skvělý den. Děti od svých rodičů dostávají dárky. Den dětí má upozornit světovou veřejnost na všechna práva a potřeby dětí. Oslavu Dne dětí kdysi navrhla Mezi-

národní demokratická federace žen, Mezinárodní odborové sdružení učitelů a Světová federace demokratické mládeže. Mezinárodní den dětí se poprvé slavil dne 1. června roku 1950 ve více než 50 zemích na naší planetě. V tento den se pořádají pro děti různé sportovní akce, hry, soutěže o ceny a jiná zábava. Dárky, které nejčastěji dávají rodiče dětem, jsou: čokolády, bonbóny, peníze, malý plyšák pro štěstí, knížky a nebo jim třeba dobíjí kredit do mobilu. Na den dětí se těší všechny děti na světě a hlavním dárkem pro ně je, že je celá rodina pohromadě. ☺

Adula

Pátek 13.

Pátek 13. je v mnoha zemích považován jako nešťastný den. Chorobná obava z tohoto data se nazývá paraskavedekatriafobie a jedná se o speciální formu fobie z čísla 13 (triskaidekafobie). V latinskoamerických zemích je spíše rozšířena ta samá pověra o úterý třináctého.

Původ pověry

Na Velký pátek byl ukřižován Ježíš Kristus a při poslední večeři sedělo u stolu 13 lidí a ten třináctý byl Jidáš, který Krista zradil.

Zcela reálný základ má tato pověra v pátku 13. října 1307. Právě tento den začal francouzský král Filip IV. Sličný s pronásledováním a zatýkáním templářů, po kterém následovalo mučení a smrt mnoha z těchto rytířů a následný zánik řádu. Od tohoto dne následovníci templářů považovali pátek třináctého za ďábelský a nešťastný den.

Pátek 13. se vyskytuje v mnoha měsících v roce. Např. v roce 2004 byl v únoru a srpnu.

Tento rok v květnu, což bylo nedávno, a víte co ještě? Příští rok bude pátek třináctého dokonce třikrát! V lednu, dubnu a červenci. V roce 2028 bude jen v říjnu. Někteří ovšem mají pátek 13. rádi. Patříte mezi ně?

ZZzzi

MOVIE

Recenze k filmu Sedm

Ahoj, přinášíme Vám recenzi o hvězdně obsazeném filmu „Sedm“. Hned ze začátku byste měli vědět, že to není nic pro slabé povahy. Tenhle film je o vrahovi, který zabije lidi podle sedmi smrtelných hříchů. V hlavních rolích detektivů jsou Brad Pitt a Morgan Freeman.

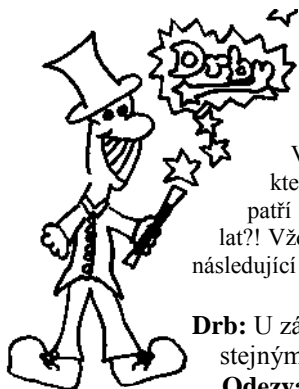

Vrahouna si zahrál Kevin Spacey.

No, takže pár detailů by se hodilo, ne? Třeba první vražda (obžerství), ta byla dost nechutná. Ten vrah spoutal jednoho tlustocha, posadil ho ke stolu a potom do něj cpal jídlo, dokud mu nepraskla střeva, takže umřel na vnitřní krvácení. Až se na to budete dívat, doporučuju odložit veškeré jídlo a radši si vzít kýbl. Další vražda (lenost) dopadla tak, že přivázal chlapa na postel a nechal ho celý rok bez pohybu, takže když ho našli, byl vysušený jako křížala... Těch hříchů je celkem sedm, jak vám asi už mohlo dojít, ale já si jich víc nepamatuju...

Až na poslední dvě... Nakonec se totiž Kevin přišel udat, zatkli ho a pak po nich chtěl, aby ho někam Pitt s Freemanem odvezli, že jim dá zbývající dvě oběti. Potom Pittovi přišel balíček s hlavou jeho ženy, Freeman ho přemlouval, aby ho nezabíjel, ale... no, moc mu to nevyšlo, jelikož do něj vyprázdnil celý zásobník...

KONEC!!!

A jsou tady drby, co vytvoří Vám hrby.

(Tento rým nechápe ani autor sám)

Do schránky nám pravidelně chodí šílené množství drbů. Takže Vám je shrneme v kostce: Kuba chodí s Hankou, ta miluje Honzu, který mezitím touží po Janě, Jana se ale zahleděla do zrcadla, které patří Radkovi. No, babo rad! Co se dá potom s drby tohoto kalibru dělat?! Vždyť to zavání nějakými hanebnostmi! Proto Vás prosím, přečtěte si následující článek až po 22. hodině.

Drb: U zámku se vyskytla podezřelá mluvící bedýnka, a mluví úplně stejným hlasem jako pan učitel Chvošťá!

Odezva: Náhoda? Je tam pan učitel skryt?

Drb: Náš malý vyžehlený Matějček ze sedmé třídy zjistil, že jeho srdíčko zahořelo láskou k dívce jménem Terežka taktéž ze 7. A.

Odezva: Autor článku toto nepovažuje za seriózní drb, ale zařadili jsme jej vzhledem k tomu, že Matěj si to násilně vynutil.

Drb: Pan učitel Havránek při hodině dějepisu říká: Lesy mírného prsu.

Odezva: A víte, co udělá havran, když hoří les? Hoří taky.

Drb: Všechna děvčata, která navštívila MČR starších žáků, byla unesena z dokonalého pozadí pana rozhodčího Michala Barabáše, a nikoho tam vlastně nezajímala hra samotná.

Odezva: Ano, On je DOKONALÝ!

Do schránky přišlo: „Blanka s 3.A miluje Marka Vávra s 7.A a jeto pravda žeho miluje.“

Odezva: Ano, láska je krásná věc, ale co na to Marka Vávra, soucítí s Blaničkou?

Vzhledem k tomu, že tento článek vytvořil bývalý účastník zájezdu - tedy Dušana, nejsme si jistí jeho aktuálností, doufáme však, že Vás pobavil a přišťe si drby znovu.

Loučí sa LiL*

Perlička

Perlička je sice jenom jedna, ale stojí za zmínku. V hodině dějepisu, v nejmenované třídě, při písemce na téma: první světová válka jeden nejmenovaný žák/jedna nejmenovaná žačka, bude-me jí/jemu říkat Lasslie, vepsal/a úplně novou zbraň!!! Myslím si, že úplně poprvé v písemce Lasslie se použila nová, neokoukaná a nám neznámá zbraň, a to KÁNOE! Ano, ano čtete dobře, kánoe. Kánoe sice existuje dlouho, ale je to šikovná věcička, která vás povozí po vodě. I když by se dala použít na vyrazení dveří... No tak či tak se ti Lasslie určitě nebudeme smát, protože před prověrkou je každý aspoň trošičku nervózní a ty musíš, s prominutím, být šílený/á trémista/ka.

Kanoenádu na vás, Oxík

HRAČÍ KOUTEK

Luštěte a odpovědi vhažujte do schránky

I. stupeň

1. Který den je obvykle vysvědčení? a) 30. 7. b) 30. 6 c) 31. 6.
 2. Kam se jezdí v 9. třídě na výlet? a) Ostrava b) Brno c) Praha
 3. Kolik nohou má stonožka? a) 100 b) 50 c) 200
 4. Kolik je 5×0 ? a) 5 b) 10 c) 0
 5. Kdo vyhrál MS v hokeji 2010? a) Rusko b) Česko c) Německo

II. stupeň

1. Kolik měsíců trávíme ve škole? a) 2 b) 10 c) 12
 2. Co znamená německy der Popo? a) zadek b) noha c) hlava
 3. Kdo vymyslel Teslovu cívku? a) Pascal b) Tesla c) Hertz
 4. Co to jsou „tačky“?
 a) jiný výraz pro tašky b) kary c) dvukolak
 5. Jakou hodnotu má Ludolfovo číslo?
 a) 3,14159265 b) 3,1562 c) 3,14159256

9			1					5
		5		9		2		1
8				4				
				8				
			7					
				2	6			9
2			3					6
			2			9		
		1	9		4	5	7	

	5		7					8
		3		5	4		7	
2		9	3			5		4
		5	1		2	4		
3	4							7
		1	4	3		9		5
		2					5	6
	3		6		5	8		2
5	9			2	3			

Luštěte, stejně už nemáte co dělat. Odpovědi vhod'te do schránky časopisu ve vestibulu školy, správné odpovědi budou vylosovány při slosování 29. 6. 2011 ve školní jídelně. Nezapomeňte napsat na lísteček jméno, příjmení a třídu.

OSMISMĚRKA

Jde hajný se psem k veterináři: Když se vrátí domů, povídá ženě: „Chudáček, celou cestu tak kňučel, jako by mi chtěl něco říct.“

Žena se podívá na psa a pak povídá: „Asi ti chtěl říct, že!“

BABIČKA	GUMA	KUKUŘICE	OPICE	RUSKO
BLBEC	HOLOTA	KULMA	PAŘEZ	STOPKA
BROUK	HORMON	LOUNY	PECEN	VĚZENÍ
ČOKOLÁDA	HRAČKA	MUDRC	PIÁNO	VRKÁNÍ
DŮKAZ	HROBAŘ	NÁFUKA	PÍSMO	ZÁBĚR
FILIPIKA	HŘEBÍK	NARNIE	POMOC	ZRNÍ
KAPUCA	IZRAEL	NEMOCNÝ	POTOK	ZUBAŘ
KIWI	KLUK	NIAGARA	RACEK	
KOPÍ	KOLOTOČ	NITRO	ROZTOČ	
GULÁŠ	KOŠÍČEK	OPEVNĚNÍ	TOČENKA	

K	N	E	M	O	C	N	Ý	R	T	K	K	F	Č
Í	A	K	U	L	M	A	U	A	O	O	I	O	E
B	R	B	D	O	K	S	N	P	T	L	K	W	C
E	N	A	R	E	K	T	Í	O	I	O	U	E	I
Ř	I	I	C	O	M	O	P	P	L	T	L	A	P
H	E	A	A	U	U	P	I	Á	N	O	K	O	O
K	R	N	Í	G	P	K	D	A	K	Č	A	R	H
E	Ě	O	U	U	A	A	Ů	U	I	E	H	O	I
Č	B	L	B	M	Z	R	K	B	N	N	O	Z	Í
Í	Á	Á	L	A	E	U	A	U	I	K	R	T	N
Š	Z	U	B	A	Ř	B	Z	T	F	A	M	O	E
O	Š	P	E	I	A	E	R	S	E	Á	O	Č	Z
K	N	E	C	E	P	O	N	L	O	U	N	Y	Ě
O	P	E	V	N	Ě	N	Í	Í	N	Á	K	R	V

Správné řešení tajenky z minulého čísla zní: „přes sedm tisíc mladých“. Výhercem není nikdo - nikdo se neobtěžoval vhodit správné řešení do schránky.

Osmačky jsou super baby!

Že naše osmačky jsou krásné, nádherné, inteligentní a vtipné, to všichni vědí, ale svoji kreativitu nám předvedly až poslední dobou. Nejenže byla dvě děvčata z osmé třídy aktérkami XIXA STAR, ale také jste v květnu mohli pozorovat Šmoulu na hřišti za školou. Ptáte se proč? K čemu to bylo? Hraje jim? Na první a druhou otázku dám tuto odpověď: soutěž, soutěžilo se o dva lístky pro všechny z naší třídy do CineStaru na cokoliv zadarmo!! A navíc v září na promítání Šmoulů ve filmu!!! A tuto soutěž jsme...

V tuto chvíli to nevíme, ale až se dozvíme, povíme.

Krásné prázdniny!

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy. Příští číslo v říjnu.